

POMIĘDZY DWIEMA NAGRODAMI
IM. KS. IDZIEGO RADZISZEWSKIEGO:
OD PROFESORA ANDRZEJA STELMACHOWSKIEGO
DO KS. PROFESORA JÓZEFA KRUKOWSKIEGO

Mieczysław Sawczuk

emerytowany profesor Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie

W 1996 r. podczas uroczystości wręczenia prof. A. Stelmachowskiemu nagrody im. ks. Idziego Radziszewskiego doszło do spotkania prof. J. Krukowskiego ze skarbnikiem Konrada Adenauera, dziś legendarnym już doktorem honoris causa Otto Theisenem i jego synem Bertoldem.

Centralnym ośrodkiem tej współpracy stał się pałac biskupi w Bischofsgrün w Bawarii. W organizowanych tam wykładach brali udział, obok prof. J. Krukowskiego, wybitni prawnicy, m.in. Cezary Banasiński, profesor Andrzej Caus, sędziowie skupieni wokół prezesa Marka Wolskiego, adwokaci skupieni wokół prezesa Stowarzyszenia Prawników Katolickich mec. Józefa Szymańskiego (dziś już nieżyjącego) i jego zastępcy mec. Majewskiego, przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości oraz przedstawiciele Wydziału Prawa KUL i UMCS (Joanna Bodio, Jan Mojak, Przemysław Telenga).

Swój początek spotkania naukowe zawdzięczają Walterowi J. Habscheidowi, profesorowi w Zurichu, Genewie i Würzburgu, który skupiał wybitnych uczonych z Niemiec, Szwajcarii, Francji, Włoch. Tych, którzy uczestniczyli w Bischofsgrün, zaliczyć należy do elity naukowej, ekonomicznej, politycznej przede wszystkim Niemiec, Polski, Austrii, Grecji. Mowa o byłych prezydentach RFN, byłych ministrach sprawiedliwości, przedstawicielach instytucji naukowych. Wśród nich znajdował się wybitny prawnik, mówiący po polsku mecenas Hamburga, którego dom w Berlinie stanowił ośrodek zorganizowanej pomocy prawnej i naukowej informacji.

Dzięki prof. Krukowskiemu i Otto Theisenowi nawiązano współpracę z Europäische Rechtsakademie w Trewirze. Drugie spotkanie tej akademii odbyło się w Lublinie. Pierwszym, który zorganizował współpracę z Europäische Rechtsakademie, był Sąd Najwyższy. Swój walor kulturalny i towarzyski miały przyjęcia wieczorne w pałacu w Bischofsgrün. Posiłki kuchni międzynarodowej, doskonałe wina, łącznie z wizytami w sławnych winiarniach. W Lublinie takim ośrodkiem był Hotel Unia.

Dokumentacja tych spotkań naukowych stanowi wielką wartość i znajduje się na KUL u organizatorów poszczególnych konferencji i na Wydziale Prawa

UMCS. Nie wolno zapomnieć o dokumentacji filmowej i fotograficznej, jaką posiada Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu (sędzia Edward Lorys i jego poprzedniczka prezes sędzia Cech, oboje magistrowie prof. M. Sawczuka). Najpełniejszą dokumentację zawiera 5. Tagung Kultur und Recht z 2007 r.

Niestety było to ostatnie spotkanie, które miało zaowocować najwyższym tytułem naukowym dla ks. prof. J. Krukowskiego.

Nie wolno zapomnieć o sympozjum zorganizowanym przy udziale prof. Andrzeja Dziegę, wówczas dziekana KUL, obecnie arcybiskupa diecezji szczecińsko-kamieńskiej. Nie wolno także zapomnieć o nawiązanej współpracy przez Otto Theisena i prof. Krukowskiego z prezydentem miasta Zamościa Marcinem Zamoyskim i wielkim spotkaniu naukowym w Sejmie oraz o spotkaniu na Majdanku uczestników strony niemieckiej, a także o nawiązaniu współpracy z fundacją Adenauera.

Osiągnięcia prof. Krukowskiego utrwaliły przyjaźń nie tylko pomiędzy pracownikami obydwu uniwersytetów, ale i utrwaliły przyjaźń polsko-niemiecką. Wychowankowie prof. Krukowskiego, pełniący posłannictwo duszpasterskie w Niemczech, są również tymi, którzy utrwalili przyjaźń naukową i ludzką pomiędzy Niemcami i Polakami.

Podstawę wniosku o poświęcenie „Teki Komisji Prawniczej” prof. Krukowskiemu stanowi także jego działalność na Wschodzie. Dokumentację uzasadniającą wydanie tej „Teki” zawiera laudacja ks. Mirosława Sitarza oraz gratulacje składane prof. Krukowskiemu w dniu wręczenia mu nagrody im. ks. Idziego Radziszewskiego. Wynika z niej, że prof. Krukowski jest wielkim przyjacielem Wschodu. Za takiego uważa prof. Krukowskiego biskup piński A. Dziemianko, następca Kazimierza Bukraby, przedwojennego biskupa diecezji pińskiej. Biskup A. Dziemianko, składając 16 maja 2012 r. gratulacje Jubilatowi w imieniu swoim i Episkopatu Białorusi, podziękował prof. Krukowskiemu za to, że nigdy nie odmówił on Kościołowi katolickiemu na Białorusi pomocy w różnych kwestiach, m.in. w związku z tworzonymi strukturami Kościoła, powstającymi uczelniami katolickimi, a także za otwartość; dobre rady. Zaprosił Jubilata na ingres do Pińska, w którym uczestniczył razem z ks. M. Sitarzem.

Trudne do przecenienia znaczenie miała obecność na ostatnim Spotkaniu w Trewirze dziekana Wydziału Prawa Zamiejscowego Nauk Prawnych i Ekonomicznych w Tomaszowie Lubelskim Tadeusza Guza.

Spotkania w Bischofsgrün z udziałem prof. J. Krukowskiego i ks. M. Sitarza owocowały w organizacjach międzynarodowych, które mają znaczenie dalekosiężne.